

Аллоҳ таолонинг валий бандаларидан бўлишимизга сабаб бўлувчи 10 та амал

11:00 / 23.01.2021 3086

Учинчи амал

Аллоҳ таолони доим зикр қилиб юриш. Тилда ҳам, қалбда ҳам, амалда ҳам, ҳолда ҳам Аллоҳнинг зикрини тўхтатмаслик. Зеро, банданинг муҳаббатдан насибаси Аллоҳ таолони зикр қилишдан бўлган насибаси миқдорича бўлади.

Киши нимани кўп яхши кўрса, ўшани кўп эсга олади. Аллоҳ таолони кўп яхши кўрса, Аллоҳни, футболни кўп яхши кўрса, футболни, пулни кўп яхши кўрса, пулни, хотинларни кўп яхши кўрса, хотинларни эсга олади. Мўмин-мусулмон киши учун энг маҳбуб нарса Аллоҳ ва Унинг Расули бўлиши керак.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صَبَّ نَلَا نَعُ، هُنَّ عُلُجَلِ لِي ضَرَّ كَلَامِ نُبَسَّ نَأْنَعُ
بَحَّ أُهُلُّ وَسَرُّ هُلُّ لِنُوكِّي نَأْنَعُ؛ نَأْمِ يِلَّ أَلَّ حَدَّجُ وَهِيَ نُنُكُ نَمُّ ثَالِثٌ؛ لِقِ
نَأْنَعُ رَكِّي نَأْنَعُ لَعْلَلِ أَلَّ بِحِّي أَلَّ عَرَمُّ لَأْبِحِّي نَأْنَعُ أُمُّ هَوَسِ أُمُّ هِيَ لِي
دُوَادِ أَبَا أَلَّ سَمَّ حَلَّ هَوَرَّ رَانَ لِي فِي فَدَّقِي نَأْنَعُ رَكِّي أَمَّ كَرَفُكُلِ فِي دَوُعِي

Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам: «Уч нарса борки, улар кимда бўлса, иймон ҳаловатини топади: Аллоҳ ва Унинг Расули унинг учун икковларидан ўзга ҳамма нарсадан маҳбуб бўлмоқлари, бир кишига фақат Аллоҳ таоло учунгина муҳаббат қилмоғи ва куфрга қайтишни худди оловга ташланишни ёмон кўргандек ёмон кўриши», дедилар».

Бешовларидан Абу Довуд ривоят қилмаган.

Қайси бир қалб Аллоҳ таолонинг зикри билан ором топмаса, у касалланган, ўлик қалбдир. Чунки, Аллоҳ таоло Қуръони Каримда шундай деб марҳамат қилган:

نُكَيْمٌ طَتَّ هَلَّ لِرُكَّ ذَبَّ أَلَّ هَلَّ لِرُكَّ ذَبَّ مُهَبُّ لُقُّ نَكَيْمٌ طَتَّ وَ أُونَمَّ نِي دَلَّ
بُؤْلُقُلَّ

«Улар иймон келтирган ва Аллоҳнинг зикри ила қалблари ором топганлардир. Огоҳ бўлингким, Аллоҳнинг зикри ила қалблар ором топура!» (Раъд сураси, 28-оят).

Банда Аллоҳ таолони зикр қилса, Аллоҳ таоло у бандасини зикр қилади. Роббимиз Қуръони Каримда шундай деб марҳамат қилган:

نُورُفَكَتَ الْوَيْلُ أُوْرُكُشَاوُ مُكْرُكُدَا يِنُورُكُذَافِ

«Бас, Мени зикр қилинг, сизни эсларман. Ва Менга шукр қилинг, куфр келтирманг» (Бақара сураси, 152-оят)

هِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ صَبَّ نَلَا نَعُ؛ لِقِ هُنَّ عُلُجَلِ لِي ضَرَّ رَةَ رِي رُهُ يِبَّ أْنَعُ
نِي حُهُ عَمَّ أْنَعُ. يِبَّ يِدْبَعُ نَطَدُنَّعُ أْنَعُ؛ لِحَّ وَ رَعُ هَلَّ لِي لُقُوقِي؛ مَلَسَ وَ
يِفَّ يِنَرَكُدُنَّعُ، يِسْفَنَّ يِفَّ هُتَرَكَذَهْ سَفَنَّ يِفَّ يِنَرَكُدُنَّعُ، يِنَرَكُدُنَّعُ
أَعَارِدُهُ هِيَ لِي تَبَّرَقَتِ أَرْبِشَّ يِلَّ بَرَّتْ قَا نَأْنَعُ؛ هُنَّ مَرِّي خِ إْلَمَّ يِفَّ هُتَرَكَذِ إْلَمَّ
هُتَيْتَ أَيْ شَمَّ يِنَاتُ أْنَعُ، أَعَابَ هِيَ لِي تَبَّرَقَتِ قَا أَعَارِدُ يِلَّ بَرَّتْ قَا نَأْنَعُ
يِدْمُرَّتْ لِي أَوَّ نَأْحِي شَلَّ هَوَرَّ. هَلَّ وَرَهُ

Абу Ҳурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

**«Расулуллоҳ салаллоҳу алайҳи вассалам: «Аллоҳ азза ва жалла:
«Мен бандам мен ҳақимда нима гумон қилса, ўшандайман. У Мени
зикр қилган чоғда, Мен у биланман. У Мени ичида зикр қилса, Мен
ҳам уни ичимда зикр қиламан. У Мени жамоат ичида зикр қилса, М
ен ҳам унинг жамоатидан яхшироқ жамоат ичида зикр қиламан.
Агар у Менга бир қарич яқинлашса, Мен унга бир аршин
яқинлашаман. Агар у Менга бир аршин яқинлашса, Мен унга бир
қулоч яқинлашаман. Агар у Мен томон юриб келса, Мен у томон
югуриб бораман» деди», дедилар».**

Икки шайх ва Термизий ривоят қилганлар.

Нозимжон Ҳошимжон тайёрлади